एतैर्गुणैरुपेतो भवदन्यो मया कः पुमान् प्राप्तव्यः । तद्वचनमाकर्ण्य हिरण्यको बहिर्निःसृत्याह । आप्यायितोऽहं भवतामनेन वचनामृतेन । तथा ह्युक्तं ।

घर्मार्त्तं न तथा सुशीतलजलैः स्नानं न मुक्तावली ।
5 न श्रीखण्डविलेपनं सुखयति प्रत्यङ्गमप्यर्पितं ।
प्रीत्यै सज्जनभाषितं प्रभवति प्रायो यथा चेतसः ।
सद्युक्त्या च पुरस्कृतं सुकृतिनामाकृष्टिमन्त्रोपमं ॥ १० ॥

अन्यच्च । रहस्यभेदो याञ्चा च नैष्ठुर्यं चलचित्तता ।
क्रोधो निःसत्यता द्यूतमेतन्मित्रस्य दूषणं ॥ ११ ॥

10 अनेन वचनक्रमेण तदेकमपि दूषणं त्वयि न लक्ष्यते ।

यतः । पटुत्वं सत्यवादित्वं कथायोगेन बुध्यते ।
अस्तब्धत्वमचापल्यं प्रत्यक्षेणावगम्यते ॥ १२ ॥

अपरं च । अन्यथैव हि सौहार्दं द्रवस्वच्छान्तरात्मनः ।
प्रवर्तते ऽन्यथा वाणी शाठ्योपहतचेतसः ॥ १३ ॥

15 तद्भवतु भवतोऽभिमतमेव । ततः प्रभृति तयोः सख्यमभवत् । ततो हिरण्यको भोजनविशेषैर्वायसं संतोष्य विवरं प्रविष्टः । वायसोऽपि स्वस्थानं गतः । ततस्तयोः प्रत्यहमन्योन्याहारदानेन कुशलप्रश्नैर्विश्रम्भालापैश्च कालोऽतिवर्तते । एकदा वायसो हिरण्यकमाह । सखे वायसस्य कष्टलभ्याहारमिदं स्थानं । तदेतत् परित्यज्य स्थानान्तरं गन्तुमिच्छामि । हिर-
20 ण्यको ब्रूते ।

स्थानभ्रष्टा न शोभन्ते दन्ताः केशा नखा नराः ।
इति विज्ञाय मतिमान् स्वस्थानं न परित्यजेत् ॥ १४ ॥